

willige til at gjøre endog meget betydelige Opoffrelser. Men det har ikke hjulpet noget; man er altid strandet derpaa, at der, naar de ere komne til Regjeringen og have villet have Sikkerhed for, at der fremdeles blev Garnison der paa Stedet, saa ikke har været Nogen, der har villet give dem, og naturligviis heller ikke har været Nogen, som kunde give dem en saadan Sikkerhed. Følgen deraf er bleven, at de vedkommende Byer ikke have turdet indlade sig paa at gjøre store Offre, og saaledes er Alt blevet ved det Gamle, og derfor ere ogsaa Indquarteringsforholdene nu saa flette, som de ere paa mange Steder. Der maa selvgjælt arbeides hen paa at faae fastsat Garnisonsstederne. Naar det først er bestemt, hvilke Byer der skal være Garnisonssteder, saa vil der vistnok ingen Fare være forbundet med, at Regjeringen tager Sagen i sin Haand og anskaffer de Localiteter, som ere nødvendige. Dette bliver saa dog, troer jeg, den bedste Deconomi alligevel.

Ordf: Da Forslaget til den nuværende Indquarteringslov af 29de December 1850 var under Forhandling i Rigsdagen, blev det udtalt af det i Landstinget om samme nedsatte Udaalg, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, at det hele Indquarteringsvæsen kunde blive omorganiseret, og at de Forpligtelser med Hensyn til samme, som hidtil havde paaløst Kjøbstæderne, og som havde været meget trykkelige for mange af dem, kunde blive overtagne af hele Staten, idet man meente, at Indquarteringsbyrden retfærdig maatte paahvile hele Staten og ikke billigviis kunde paalægges Kjøbstæderne alene, saaledes som det hidtil der havde været Tilfældet. Man erkjendte imidlertid, at Lidsomstændighederne ikke da vare gunstige for nogen Forandring i saa Henseende, og at det upaatvivelig først kunde blive Følgen af en ny Hæverordning, at Indquarteringslovgivningen blev revideret og omordnet; men da ventede man ogsaa, at det store Spørgsmaal, som jeg nys nævuede, kunde komme til Afgjørelse. Ved Loven af 29de December 1850 blev Indquarteringsbyrden dog noget lettet for de Kjøbstæder, som havde Indquartering, og det var ogsaa Erkjendelsen

heraf, der gjorde, at man gik ind paa i Lovens § 5 at indrømme, at Renten af Indquarteringsfonden, som dengang blev anslaaet til omtrent 330,000 Rd., maatte forskudviis afdrages i det Beløb, Statskassen vilde have at udrede aarlig som løbbestemte Godtgjørelser til Kjøbstæderne for Indquarteringen. Allerede dengang var det anerkjendt, ikke alene af Generalindquarteringscommissionen, men ogsaa af Indenrigsministeriet, at Indquarteringsfonden tilhørte Kjøbstæderne, var deres Eiendom og var tilveiebragt ved det Overflud, som var fremkommet ved Indquarteringshjælpstatten, saaledes som denne indtil da havde bestaaet efter Forordningen af 15de November 1816 §§ 29 og 30. Man gav altsaa i 1850, som man meente dog kun for en Tid, Afkald paa at nyde Godt af den omtalte Indquarteringsfond i Betragtning af de Bøttelser, der dengang bleve indrømmede Kjøbstæderne. Men Indquarteringsbyrden vedblev dog fremdeles at paahvile Kjøbstæderne, idet de jo kun faae Halvdelen af det Beløb erstattet, hvormed Udgifterne overstige den ved Forordningen af 1816 normerede Godtgjørelse, medens de selv maae udrede den anden Halvdeel. Da Omstændighederne imidlertid endnu ikke synes at være gunstige til at foranledige en Hovedrevision af hele Indquarteringsvæsenet, saa skal ogsaa jeg gjerne tiltræde den Anskuelse, der idag fra flere Sider er bleven udtalt om Uønskeligheden af, at Fastsættelsen af Garnisonsstederne kunde udjættes, indtil Revisionen af Hæverloven har fundet Sted. Der vil nemlig da for de Kjøbstæder, der faae Garnison, ogsaa være en noget større Garanti for, at de ville beholde den. — Naar der tales om, at Kjøbstæderne bør bringe Offre for deres Garnisoner, saa maa jeg sige, at der dog ikke forekommer mig at være nogen særlig Grund til en saadan Formening. Der er dog ikke nogen Anledning deri, at en Kjøbstad paa Grund af sin Veliggenhed og sine Forhold kan afgive et passende Sted, hvor Indquartering kan henlægges, til derfor at bestatte Byen. Man falder jo dog ikke paa at forlange en Afgift til Statskassen af en Kjøbstad, fordi den har en Lærd Skole eller en Statshavn. Man overdriver derhos